

- Eto još jednog golog Štrma - pomislih. Idućeg jutra u tom šatoru je i umro. To je bilo 1689. godine po istočnom računanju vremena, na sveštenomučenika Evtihija. U času kada je Avram Branković izdahnuo, Sabljak-paša izade pred šator i zatraži malo vina da opere ruke."

B

RANKOVIĆ GRGUR

- videti: STOLPNIK

Č

ELAREVO (VII-XI vek)

vek) - arheološko nalazište sa srednjovekovnim grobljem, u blizini Dunava, u Srbiji. Nije nađeno i naselje koje je hranilo groblje. Ne zna se pouzdano ko je sahranjivan u čelarevskom groblju, ali je pouzdano da se na njemu mogu zapaziti osobnosti Avara, persijski uticaji na predmetima nađenim u grobovima i da su u njemu otkrivene menore (pričazi jevrejskog obrednog sedmokrakog svećnjaka) s drugim jevrejskim simbolima i retkim zapisima na hebrejskom. Nala-

Menora iz Čelareva

zišta u Kerču na Krimu čuvaju ploče s istim tipom menore kao u Čelarevu. Sve to navelo je stručnjake na sledeće zaključke: da u okolini Novog Sada (gde se nalazi i Čelarevo) ima nalaza koji odstupaju od uobičajenih avarskih ostataka i ukazuju da možda treba pomišljati na neki drugi supstrat koji se doselio u Panonsku niziju pre dolaska Mađara. O tome ima i pisanih tragova. Anonimni notar kralja Bele, Abdul Hamid iz Andaluzije i Kinam smatraju da su na ovom predelu kraj Dunava naseljeni

stanovnici turskog porekla (Ismailčani) koji za sebe uzimaju da su potomci doseljenika iz Horezma. To sve kao da ukazuje da je nekropola u Čelarevu pripadala delimično judaiziranim Hazarima. Dr Isailo Suk[†], arheolog i arabist s ovog područja, koji je veoma rano radio na otkopavanjima u Čelarevu, ostavio je belešku nađenu posle njegove smrti. Ta beleška se ne odnosi na samo Čelarevo nego na sudove o njemu. Ona glasi: „Za one sahranjene u Čelarevu, Mađari bi hteli da su to Mađari ili Avari, Jevreji da su to Jevreji, muslimani da su to Mongoli, niko ne želi da to budu Hazari. A oni su ponajpre... Groblje je puno polomljenih grnčarskih sudova s urezanim menorama. Kako kod Jevreja polomljeni grnčarski sud obeležava propalog, izgubljenog čoveka i ovo je groblje propalih i izgubljenih ljudi, što su Hazari i bili na tom mestu i možda u tom vremenu.“

Ć

IRILO (Konstantin Solunski, ili Konstantin Filosof; 826.

ili 827-869) - svetitelj istočnog

hrišćanstva, grčki predstavnik u hazarskoj polemici[†] jedan od apostola slovenske pismenosti. Sedmo dete Leona drungara, koji je u Solunu obavljao vojničke i administrativne poslove za vizantijski dvor. Konstantin je promenio niz dužnosti činovničkih i diplomatskih i odrastao među golim crkvama bez ikona, u vreme kad su u Carigradu ikonomrsci bili na vlasti. Među njima bilo je dosta Solunjana i Konstantin je učio od ljudi koji su bili istaknuti protivnici ikona. Lav Matematičar, koji mu je predavao Homer, geometriju, aritmetiku, astronomiju i muziku, bio je ikonomrzac i rođak carigradskog patrijarha ikonomrsca Jovana Gramatika (837-843); stojaо je u vezi sa Saracenima i njihovim kalifom Mamunom. Drugi Konstantinov nastavnik, čuveni filozof i kasnije patrijarh, Fotije, koji mu je predavao gramatiku, retoriku, dijalektiku i filozofiju, nosio je nadimak hrišćanskog Aristotela i bio s Lavom Matematičarem pokretač humanističke obnove u kojoj je vizantijski svet još jednom shvatio da je potomak antičke helenske loze. Fotije je

prsta ili mladeža na ruku. A ostali šejtani se bave ostalima, koji među ljudima sastavljaju njegove ostale udove. No ne budite u zabludi. Najveći deo njegovog nepregledno velikog tela, države vašeg sna, niko nikada od vas ljudi nije ni dotačao. Posao sričanja Adama Ruhanija tek je u začetku. Knjiga koja treba da ovaploti njegovo telo na zemlji, još je samo u snovima ljudi. I to jednim delom u snovima umrlih, odakle se ne može izvaditi kao ni voda iz ugašenih bunara.“

RSTOMET – izraz koji u muzici označava najpodesniji raspored i redosled upotrebe prstiju pri sviranju određene melodije. Među maloazijskim leutarima XVII veka naročito su bili na ceni prstometi Jusufa Masudija^c. „Šejtanov prstomet“ je izraz koji označava veoma teško mesto. Postoji španska verzija „Šejtanovog prstometa“ koju su upotrebljavali Mavri. Sačuvana je samo u prerađenom obliku za gitaru i na njoj se može videti da je osim deset prstiju korišćen i

Šejtanov prstomet
(u španskoj sredini prerađen
u XVIII veku za gitaru)

jedanaesti; – šejtan je prema legendi na tom mestu upotrebjavao i rep. Za „Šejtanov prstomet“ neki vele da je prvobitno značio nešto sasvim drugo - da je otkrivao red postupaka prilikom pravljenja zlata, ili red kojim treba saditi voće u vrtu da bi se imalo uvek svežih plodova od proleća do jeseni, a da je tek naknadno primenjivanjem na muziku pretvoren u prstomet i tako su u njemu jedne mudrosti sahranile i zaklonile druge, starije mudrosti. Njegova tajna dakle, može se prevoditi sa jednog na drugi jezik čovečijih čula, a pritom ne gubi ništa od svoje delotvornosti.